

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **T. K.,**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2017, č. j. MSK 49769/2017, sp. zn. DSH/10593/2017/Blá, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2017, č. j. MSK 49769/2017, sp. zn. DSH/10593/2017/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice č. j. 7324/2017/Rozs, sp. zn. OSČ-7928/2016 ze dne 6. 2. 2017, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil z nedbalosti tím, že dne 4. 10. 2016 v 19:10 hod. řídil motorové vozidlo tovární značky Audi A3, RZ X, v katastru obce Příbor, na 31,5 km silnice I/48 ve směru další jízdy na obec Frýdek-Místek nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla Policií ČR jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 152 km/h a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o silničním provozu mimo obec o 50 km/h a více, přesně tedy o 62 km/h. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že nebyl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Prvoinstanční správní orgán žalobce předvoláním ze dne 6. 1. 2017 předvolal k ústnímu jednání konanému dne 6. 2. 2017 ve 14:00 hod. Žádné jiné ústní jednání ve věci před vydáním rozhodnutí neproběhlo a správní orgán dne 6. 2. 2017 vydal rozhodnutí. Žalobce se sice k ústnímu jednání nařízenému na den 6. 2. 2017 nedostavil, ale nevěděl, že právě po tomto ústním jednání bude mít možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Dále žalobce namítal, že správní orgán I. stupně provedl dokazování až po vydání rozhodnutí. Prvoinstanční správní orgán nebyl oprávněn po vydání rozhodnutí nařídit ústní jednání, neboť to slouží k projednání věci – v daném případě již byla věc projednána. Nařízení ústního jednání a provedení dokazování slouží ke zjištění skutkového stavu. Zjišťovat skutkový stav až po vydání rozhodnutí je nonsens. Prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zásadou materiální pravdy, zakotvenou v ust. § 3 správního řádu, jež stanovuje správnímu orgánu povinnost zjistit stav věci tak, aby o něm neexistovaly důvodné pochybnosti. Prvoinstanční správní orgán tedy vydal rozhodnutí, aniž zjistil stav věci, o němž neexistovaly důvodné pochybnosti. To implicitně přiznal svým postupem, neboť kdyby stav věci řádně zjistil, neměl by důvod po vydání rozhodnutí provádět další dokazování. Žalobce namítal neplatný způsob měření rychlosti, který je v rozporu s „návodem k obsluze. Návod a Příručka operátora Ramer 10 C, kterým byla v daném případě rychlost měřena, stanoví, že „v případě měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl mezi měřícím a měřeným vozidlem cca 20 km/h“. Na fotografii v „záznamu o přestupku“ je však zobrazena rychlost měřeného vozidla 157 km/h a měřícího vozidla 79 km/h; rozdíl tedy činí 78 km/h.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 17. 4. 2018 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2017, č. j. MSK 49769/2017, sp. zn. DSH/10593/2017/Blá, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Kopřivnice, sp. zn. R 1292/2016_OSČ-7928/2016 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- z oznámení přestupku sepsaného dne 4. 10. 2016, že dne 4. 10. 2016 v 19:10 hodin v katastru obce Příbor, silnice č. I/48, kilometr 31,5, žalobce vozidlem Audi A3, RZ X překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec. V místě, kde je povolena maximální rychlost 90 km/h, jel žalobce rychlostí 157 km/h. Po odečtu odchylky radaru je výsledná rychlost 152 km/h. Směr jízdy Hranice – Frýdek-Místek. Žalobce oznámení o přestupku podepsal;
 - z úředního záznamu ze dne 12. 10. 2016 č. j. KRPT-226947-6/PŘ-2016-070406 vyhotoveného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Nový Jičín, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, a že bylo měřeno silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C. Úřední záznam je podepsán pprap. D. D. K tomuto úřednímu záznamu je připojen snímek, který byl pořízen z měření rychlosti, přičemž je na snímku údaj 157 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZ X;
 - z ověřovacího listu č. 83/16 silničního radarového rychloměru Ramer 10 C, že bylo ověření provedeno dne 13. 4. 2016 a jeho platnost byla stanovena do 12. 4. 2017;
 - z osvědčení č. 721013/6/131 vystaveného dne 15. 6. 2015, že toto osvědčení bylo vydáno G. D. k jejímu oprávnění k ovládání laserového měřiče rychlosti systému MicroDigiCam LTI;
 - z osvědčení č. 2662/14/091 vystaveného dne 15. 6. 2015, že toto osvědčení bylo vydáno G. D. k jejímu oprávnění k ovládání měřiče rychlosti Ramer 7F, 7F-V, 7 CCD s archivací, 7M-M, V, S s archivací, AD9 C, T s archivací, Ramer 7M-VB, Ramer 10, PolCam;
 - dne 17. 8. 2016 oznámil Městský úřad Kopřivnice žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 9. 12. 2016 v 9:30 hod;
 - z protokolu o nahlížení do spisu ze dne 15. 11. 2016, že do spisu nahlížel žalobce;
 - z přípisu ze dne 9. 12. 2016, že se M. Š. jako zmocněnkyně žalobce omluvila z ústního jednání, které bylo nařizeno na 9. 12. 2016, z důvodu akutní hospitalizace v nemocnici;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 9. 12. 2016, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnkyně. Správní orgán I. stupně konstatoval, že hodinu před tímto jednáním obdržel písemnou omluvu od M. Š. Správní orgán tuto omluvu akceptoval;
 - z usnesení ze dne 9. 12. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval M. Š., nechť doloží plnou moc, která ji zmocňuje k zastupování žalobce, a nechť doloží potvrzení o avizované hospitalizaci;
 - dne 13. 12. 2016 byla správnímu orgánu I. stupně doložena požadovaná plná moc;
 - z přípisu ze dne 14. 12. 2016, že zmocněnkyně žalobce podala námitku podjatosti, kterou správní orgán I. stupně vypořádal usnesením ze dne 21. 12. 2016 a také se jí zabýval ve sdělení ze stejného dne – námitka podjatosti byla shledána jako nedůvodná;
 - z předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 6. 1. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal zmocněnkyni žalobce k ústnímu jednání na den 6. 2. 2017 v 14:00 hod.;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 6. 2. 2017, že u jednání nebyla přítomna zmocněnkyně žalobce ani žalobce. Správní orgán I. stupně konstatoval, že těsně před jeho zahájením obdržel podání od zmocněnkyně žalobce, ve kterém je uvedeno, že se vzdává práva na účasti na tomto ústním jednání a zároveň požádala, aby věc byla projednána v její nepřítomnosti. V tomto podání se zmocněnkyně žalobce vyjádřila i k předmětné věci;
 - dne 6. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 24. 2. 2017 podané žalobcem, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 28. 2. 2017, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění odvolání. Žalobce blanketní odvolání doplnil, toto doplněné odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 14. 3. 2017. Následně správní orgán I. stupně předvolal zmocněnkyni žalobce k ústnímu jednání na den 5. 4. 2017. Na toto ústní jednání byl předvolán i svědek pprap. D. D. a pprap. G. D. Z protokolu o ústním jednání ze dne 5. 4. 2017 krajský soud zjistil, že se k tomuto ústnímu jednání nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnkyně. Při tomto jednání byl vyslechnut jako svědek pprap. D. D., který mj. uvedl, že žalobci nepředváděl měřicí zařízení a že měřicí zařízení Ramer 10C mělo v době měření řádné ověření, vše bylo před měřením zkontrolováno s návodem k obsluze, včetně toho, zda není porušena úřední značka. Úřední značka nebyla znehodnocena, porušena či odstraněna. Dále se pprap. D. D. vyjádřil k způsobu měření, přičemž uvedl, že *„jede v pravém jízdním pruhu a radar automaticky sám změří předjíždějící vozidlo jedoucí v levém jízdním pruhu a pokud nenastane nějaký problém, radar vyhotoví jednu fotografii s danou rychlostí“*. Následně byla vyslechnuta jako svědkyně pprap. G. D., která uvedla, že obsluhovala měřicí zařízení Ramer 10C a že za celou dobu, co pracuje u dopravní policie, se jí nestalo, že by někdo chtěl vidět přímo

měřicí zařízení. Měřicí zařízení řádně zkontrolovala, pečeti byly na svých místech. Ke způsobu měření rychlosti v případě žalobce uvedla, že jejich vozidlo jelo v pravém jízdním pruhu a změřilo vozidlo, které je předjíždělo v levém jízdním pruhu, kdy radar vyhodnotí přestupek pouze jednou fotografií. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že nebyl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění platném do 30. 6. 2017, o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Podle § 36 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Smyslem ústního jednání v přestupkovém řízení je právě shromáždění podkladů pro rozhodnutí, vyjádření se obviněného k nim a vydání rozhodnutí ve věci. Proto pokud se obviněný ústního jednání nezúčastní, musí být srozuměn s tím, že správní orgán rozhodne věc na ústním jednání v jeho nepřítomnosti, jak je to obvyklé (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014 č. j. 4 As 128/2014-26). Z předvolání k ústnímu jednání ze dne 6. 1. 2017 je zřejmé, že zmocněnkyně žalobce byla řádně poučena dle výše citovaného ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. a také byla poučena ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, o tom, že má právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí před jeho vydáním a v neposlední řadě správní orgán I. stupně v předvolání uvedl, že *„přestupková věc může být rozhodnuta ve Vaší nepřítomnosti, čímž ztrácíte svou zaviněnou případnou nepřítomností právo možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu“*. Dle názoru krajského soudu bylo poučení zmocněnkyně žalobce správním orgánem I. stupně zcela srozumitelné a dostatečné. Není tedy pravdou, jak uvádí žalobce ve své žalobě, že by nebyl informován o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Přípisem ze dne 6. 2. 2017 se zmocněnkyně žalobce výslovně vzdala práva účasti na ústním jednání. Jestliže se zmocněnkyně žalobce výslovně vzdala práva účasti na ústním jednání, připravila se tak sama o možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a nemohlo tudíž dojít ke zkrácení práv žalobce. Nic na tom nemění ani fakt, že žalovaný ve svém odůvodnění uvedl, že poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu považuje za *„nesprávně formulované“*, neboť dospěl k jasnému a přesvědčivému závěru, se kterým se krajský soud ztotožňuje a to, že žalobci bylo umožněno v řízení uplatnit všechna jeho účastnická práva;

- žalobce namítal, že správní orgán I. stupně provedl dokazování až po vydání rozhodnutí, přičemž nebyl oprávněn po vydání rozhodnutí nařídit ústní jednání. Podle ust. § 86 odst. 2 věty druhé správního řádu, správní orgán podle okolností dále doplní řízení. Toto zákonné ustanovení nestanoví, jakým konkrétním způsobem může správní orgán dané řízení doplnit, nelze tudíž souhlasit s žalobcem, že by správní orgán nemohl provádět dokazování, ba naopak z toho zákonného ustanovení vyplývá, že správní orgán může nařídit ústní jednání či provést dokazování vždy s ohledem na konkrétní okolnosti. Správní orgán I. stupně tedy postupoval zcela v souladu se zákonem (s výše citovaným zákonným ustanovením), když po podaném odvolání a jeho doplnění, kde byly uvedeny nové skutečnosti, které žalobce neuvedl před vydáním prvoinstančního rozhodnutí, doplnil řízení o výsledky svědků – zasahujících policistů, které byly provedeny na ústním jednání dne 5. 4. 2017, k němuž byla zmocněnkyně žalobce řádně předvolána a v tomto předvolání také řádně poučena o svých právech. Tím, že se zmocněnkyně žalobce nedostavila k ústnímu jednání konaném dne 5. 4. 2017 bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, se tak sama připravila o možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a nemohlo tudíž dojít ke zkrácení práv žalobce. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje ani to, že správní orgán I. stupně nepředal odvolání žalovanému ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení odvolání (dle ust. § 88 odst. 1 správního řádu), neboť se jedná o lhůtu pořádkovou, přičemž odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 27. 2. 2017, ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení nebylo možné žalovanému předložit, když správní orgán I. stupně doplňoval řízení – nařídil a konal ústní jednání dne 5. 4. 2017, jak je shora uvedeno;
- žalobce namítal neplatný způsob měření rychlosti, který je v rozporu s „*návodem k obsluze*“ a uvedl, že Návod a Příručka operátora Ramer 10 C, kterým byla v daném případě rychlost měřena, stanoví, že „*v případě měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl mezi měřícím a měřeným vozidlem cca 20 km/h*“. Na fotografii v „*záznamu o přestupku*“ je však zobrazena rychlost měřeného vozidla 157 km/h a měřícího vozidla 79 km/h; rozdíl tedy činí 78 km/h. Dále žalobce namítal, že si nechal předvést použité měřící zařízení a toto nemělo předepsané úřední značky. K těmto žalobním námitkám krajský soud uvádí, že tyto námitky žalobce uváděl již ve svém doplněném odvolání a žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí se s nimi dostatečně a přesvědčivě vypořádal. Oba dva zasahující policisté shodně při výsledku uvedli, že žalobci nepředváděli měřící zařízení a že úřední značky byly zkontrolovány a byly v pořádku. Stejně jako žalovaný nemá ani krajský soud důvod těmto výpovědím nevěřit. Nedůvodná je i námitka týkající se způsobu měření, neboť způsobem, který popisuje žalobce ve své žalobě, měřeno nebylo, což bylo potvrzeno výsledkem zasahujících policistů, kteří popsali, jakým způsobem bylo měřeno a uvedli, že radar vyhodnotí přestupek pouze jednou fotografií a dále z jejich výpovědi vyplynulo, že měření rychlosti nebylo provedeno bez radaru srovnáním vlastní rychlosti. Z uvedené fotografie je čitelná registrační značka X motorového vozidla, které žalobce řídil a také to, jakou rychlostí jel, tj. rychlost 157 km/h a dále rychlost policejního vozidla, tj. 79 km/h. Jak správně uvedl žalovaný v ověřovacím listě č. 83/16 je pod bodem 2.3 uveden rozsah měření a to 20 km/h - 250 km/h, z čehož vyplývá, že byl-li v daném případě rozdíl rychlosti mezi měřícím a měřeným vozidlem 78 km/h, je to v naprostém souladu s ověřovacím listem.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29. srpna 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce